

Sygn. akt VII Kzw 647/16

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2017r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie - VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jerzy Pukas

Protokolant : st. sekr. Małgorzata Idzikowska-Oleszczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej: Stefana Rozmuszcza

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **S. S.**

s. Z. i K. zd. K., urodz. (...) w K.

skazanemu z art. 177 § 1 k.k.

zażalenia wniesionego dnia 16 listopada 2016r. przez prokuratora

na postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 26 października 2016r., sygn. akt XVI K 671/13 (Ko 5787/16)

w przedmiocie odmowy zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności

na podstawie art. art. 437 §1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

zw. z art. 1 §2 k.k.w.

postanawia

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Częstochowie na podstawie art. 75 § 2 k.k. a contrario, art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. nie zarządził wobec skazanego S. S. wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 11 września 2013 roku i zwolnił skazanego od uiszczenia kosztów sądowych postępowania incydentalnego prowadzonego z urzędu, w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej.

Postanowienie to w całości i na niekorzyść skazanego zaskarżył prokurator, który zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych polegający na niesłusznym przyjęciu, że nie ma konieczności zarządzenia wobec skazanego S. S. wykonania kary pozbawienia wolności w sytuacji, gdy w/w pomimo świadomości, iż jest osobą karaną, popełnił w okresie próby kolejne przestępstwo umyślne z art. 178a § 1 k.k., za które został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 31 maja 2016 roku, co wskazuje na to, iż skazany przejawia lekceważącą postawę w stosunku do obowiązujących norm prawnych i orzeczeń sądowych.

W konkluzji prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zarządzenie wykonania wobec skazanego orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 75 § 2 k.k. sąd może zarządzić wykonanie kary pozbawienia wolności jeżeli skazany w okresie próby rażąco narusza porządek prawny, w szczególności gdy popełnił przestępstwo inne niż określone w art. 75 §1 k.k. (umyślne, podobne, za które prawomocnie orzeczono karę pozbawienia wolności) albo jeżeli uchyla się od uiszczenia grzywny, od dozoru, wykonania nałożonych obowiązków lub orzeczonych środków karnych, środków kompensacyjnych lub przypadku.

Oczywistym jest, że rażącym naruszeniem porządku prawnego jest przede wszystkim fakt popełnienia w okresie próby przestępstwa, zwłaszcza – jak miało to miejsce w niniejszej sprawie – tak niebezpiecznego społecznie i społecznie nieakceptowanego, jak prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, za co S. S. wyrokiem z dnia 31 maja 2016r został prawomocnie skazany na karę grzywny i środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz orzeczono wobec niego świadczenie pieniężne w wysokości 5000 złotych na cel społeczny (Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej).

Ale nawet pomimo stwierdzenia rażącego naruszenia porządku prawnego (rację ma tu prokurator, że Sąd orzekający w tej kwestii się nie wypowiedział), Sąd Rejonowy nie miał obowiązku zarządzania wobec skazanego wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności w niniejszej sprawie.

Fakultatywne zarządzenie wykonania kary różni się bowiem tym od obligatoryjnego, że samo stwierdzenie popełnienia przez skazanego w okresie próby nowego przestępstwa, stanowiącego samo w sobie rażące naruszenie porządku prawnego, nie powoduje automatycznego zarządzenia wykonania kary.

Nie każde bowiem naruszenie porządku prawnego wymaga zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności, ale tylko zachowanie rażące, to jest zawierające znaczny ładunek jego pejoratywności, więc takie, które jest nacechowane jaskrawością, czy uporczywością oraz dużym nasileniem złej woli sprawcy. Przed podjęciem decyzji należy zatem zawsze przeanalizować zachowanie skazanego polegające na dopuszczeniu się przestępstwa i ocenić, czy było to zachowanie o charakterze incydentalnym i jednorazowym, czy też było przejawem zdezaktualizowania się pozytywnej prognozy kryminologicznej.

W sprawie niniejszej Sąd Rejonowy takiej analizy dokonał i słusznie uznał, że popełnienie przez skazanego nowego czynu w okresie próby miało charakter incydentalny i pomimo jego zaistnienia, nadal zachodzi w stosunku do S. S. pozytywna prognoza co do jego zachowania, wyrażająca się w przypuszczeniu, że będzie on przestrzegał zasad porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że aktualnie nie ma potrzeby zarządzania wykonania orzeczonej kary dla osiągnięcia wobec skazanego jej celów.

W przedstawionym stanie rzeczy należało więc uznać, że całokształt okoliczności niniejszej sprawy nie przemawiał za zarządzeniem wykonania kary względem S. S..

Mając na uwadze powyższe i dzieląc w całej rozciągłości stanowisko Sądu Rejonowego i przytoczoną na jego poparcie trafną argumentację, zaskarżone postanowienie należało utrzymać w mocy.